

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

Et primo, Vtrum lex noua sit scripta, vel indita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

<sup>Super Questionem
categoriam extam.</sup>

IN q. 106. duo occurunt scribenda. Primum est, ut in articulo 3. memori sive non est quod est de legge noua quod ad suum principale, id est gratiam Spiritus sancti, & hoc enim ab initio mundi data est; sed de legge noua secundum se, ut claudit in se, & gratiam Spiritus sancti, & doctrinam noui testamenti, hanc abundantiam gratiae, & perfectionis vita, & sacramenta gratiae continet. Secundum est, vt non interris si audiis nouam repertur gentem, que nihil nisi de Christo, sufficientem quod ante mundi consummationem Euangelium suum in vniuersitate fuisse orbe secundum veritatem, predicatae quippe dicuntur, tempore apostolorum in orbis vniuerso secundum reputacionem: sicut & exiit edicatum a Cesare Augusto, ut describeretur ueritatem orbis: de orbe enim secundum nostrum novum habito huc, & familia intelligentur: quoniam secundum possibiliter remittit in aliis terrae quartis affirmari possunt antipodes. Et nesci fallor, iam intenditur quarta Meridionalis habitatio, quoniam polus antarcticus eleuatur eis.

QVAESTIO CVI.

De lege Euangelica, quae dicitur lex noua, secundum se, in quatuor articulos divista.

ONSEQUENTER considerandum est de lege Euangelica, quae dicitur lex noua. Et primò, de ipsa secundum se. Secundo, de ipsa per comparationem ad legem veterem. Tertiò, de his, quae in lege noua continentur.

CIRCA primum queruntur quatuor.

Terminus. Qualis sit, Vtrum scilicet sit scripta, uel indita.

TSecundo, De uirtute eius, utrū iustificet.

Tertiò, De principio eius, Vtrum debuerit dari a principio mundi.

TQuarto, De termino eius, Vtrum scilicet sit duratura usque ad finem, an debeat ei alia lex succedere.

ARTICULVS PRIMVS.

Vtrum lex noua sit lex scripta.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod in scriptura Euangelii non continentur nisi ea, quae pertinent ad gratiam Spiritus sancti, uel sicut dispositiva, uel sicut ordinativa ad usum huius gratiae: sicut dispositiva quidem quantum ad intellectum per fidem, per quam datur Spiritus sancti gratia, continentur in Euangelio ea, quae pertinet ad manifestandum divinitatem, uel humanitatem Christi. Secundum affectum terro continentur in Euangelio ea, quae pertinet ad contemptum mundi, per quam homo fit capax Spiritus sancti gratiae. Mundus enim, amatores mundi, non potest capere Spiritum sanctum, ut habetur Io. 14. Vtus uero spiritualis gratiae est in operibus uirtutum, ad quae multipliciter scriptura noui testamenti homines exhortatur.

DAD SECUNDUM dicendum, quod duplicititer est aliquid inditum homini. Vno modo pertinens ad naturam humanam: & sic lex naturalis est lex indita homini. Alio modo est aliquid inditum homini, quasi superadditum per gratiam donum: & hoc modo lex noua est indita homini non solum indicans quid sit faciendum, sed etiam adiuuans ad impletendum.

AD TERTIUM dicendum, quod nullus unquam habuit gratiam Spiritus sancti, nisi per fidem Christi explicitam, uel implicitam. Per fidem autem Christi pertinet homo ad nouum testamentum; unde quisunque fuit lex gratiae indita, secundum hoc ad nouum testamentum pertinebat.

ARTICULVS II.

Vtrum lex noua iustificet.

SECUNDA CONTRA est, quod lex noua est lex noui testamenti, sed lex noui testamenti est indita in corde. A post.

enim ad Hebr. 8. dicit inducens autoritatem, quae habetur Hierem. Ecce dies uenient, dicit Dominus, & consummabo super domum Israel, & super dominum Iuda testamentum nouum. & expones quod sit hoc testamentum, dicitur. Quia hoc est testamentum quod disponam domui Israel: Dabo leges meas in mentes eorum, & in corda eorum superscribam eas ergo lex noua est lex indita.

RESPON. Dicendum, quod unaqueque res illud uidetur esse, quod in ea est potissimum, ut Phil. dicit

A in Eth. id autem quod est potissimum in lege noui testamenti, & in quo tota uirtus eius consistit, est gratia Spiritus sancti, quae datur per fidem Christi: & id principaliter lex noua est ipsa gratia Spiritus sancti, quae datur Christi fidelibus. & hoc manifeste apparet per Apostolum, qui ad Ro. 3. dicit. Vbi est ergo gloriatio tua? Exclusa est, per quam legem factorum non, sed per legem fideli: ipsam enim fidei gratia legem appellat, & expressius ad Ro. 8. dicitur. Lex spiritus uitae in Christo Iesu liberavit me a lege peccati & mortis. Vnde & * Aug. dicit in lib. de spiritu & litera, quod sicut lex factorum scripta tuit in tabulis lapidis, ita lex fidei scripta est in cordibus fidelium, & alibi* dicit in eodem lib. Quae sunt leges Dei ab ipso Deo scriptae in cordibus, nili ipsa presentia Spiritus sancti? Habet tamen lex noua quedam sicut dispositiva ad gratiam Spiritus sancti, & ad usum huius gratiae pertinentia, quae sunt quasi secundaria in lege noua, de quibus oportuit instruere Christi, & uerbis, & scriptis, tam circa credenda, quam circa agenda. Et ideo dicendum est, quod principaliter lex noua est lex indita, secundario autem est lex scripta.

ca. 17. & 26.
tom. 3.

Eod li c. 21.
in prin.

AD PRIMUM ergo dicendum, quod in scriptura Euangelii non continentur nisi ea, quae pertinent ad gratiam Spiritus sancti, uel sicut dispositiva, uel sicut ordinativa ad usum huius gratiae: sicut dispositiva quidem quantum ad intellectum per fidem, per quam datur Spiritus sancti gratia, continentur in Euangelio ea, quae pertinet ad manifestandum divinitatem, uel humanitatem Christi. Secundum affectum terro continentur in Euangelio ea, quae pertinet ad contemptum mundi, per quam homo fit capax Spiritus sancti gratiae. Mundus enim, amatores mundi, non potest capere Spiritum sanctum, ut habetur Io. 14. Vtus uero spiritualis gratiae est in operibus uirtutum, ad quae multipliciter scriptura noui testamenti homines exhortatur.

DAD SECUNDUM dicendum, quod nullus unquam habuit gratiam Spiritus sancti, nisi per fidem Christi explicitam, uel implicitam. Per fidem autem Christi pertinet homo ad nouum testamentum; unde quisunque fuit lex gratiae indita, secundum hoc ad nouum testamentum pertinebat.

ARTICULVS II.

Vtrum lex noua iustificet.

AD SECUNDUM sic proceditur. Videtur, quod lex noua non iustificet. Nullus enim iustificatur, nisi legi Dei obediatur, secundum illud ad Hebr. quinto. Factus est, scilicet Christus, omnibus obtemperantibus sibi causa salutis eterne: sed Euangelium non semper hoc operatur, quod homines ei obediant, dicitur enim Rom. decimo. Non omnes obediunt Euangelio. ergo lex noua non iustificat.

Terminus. A postolus probat ad Rom. quod lex uetus non iustificabat, quia ea adueniente praevaricatio crevit. dicitur enim ad Rom. 4. Lex iram operatur; ubi enim non est lex, nec praevaricatio, sed multo magis lex